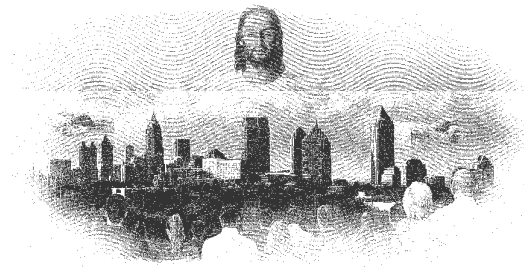

12. ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΣΧΑΤΟ ΚΑΙΡΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και ζητήσατε την ειρήνην της πόλεως, όπου εγώ σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεσθε υπέρ αυτής προς τον Κύριον· διότι εν τη ειρήνη αυτής θέλετε έχει ειρήνην.» Ιερεμίας 29/κθ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Πράξ. 18/ιη' 1-28, Έξ. 2/β' 23-25, Ματθ. 13/ιγ' 3-9, 18-23, Ιωάν. 15/ιε' 12,13, Β' Πέτρ. 3/γ' 9.

Το μήνυμα της τριπλής αγγελίας καλεί να κηρυχθεί το ευαγγέλιο «εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν» (Αποκ. 14/ιδ' 6). Έτσι, το ευαγγέλιο πρέπει να φθάσει όπου υπάρχουν άνθρωποι.

Για την ακρίβεια, το 2007 τονίστηκε η ανάγκη να γίνει έργο στις πόλεις, όταν μετά από στατιστικές έρευνες των Ενωμένων Εθνών βρέθηκε πως, στην πλειοψηφία τους, οι άνθρωποι κατοικούν στις πρωτεύουσες. Σήμερα, η διακονία στις πόλεις αποτελεί το κεντρικό θέμα της ευαγγελιστικής προσπάθειας της εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας.

Σε πολλά έθνη, η ευαγγελιστική προσέγγιση της εκκλησίας είχε θετικότερα αποτελέσματα στις μικρές πόλεις και στις επαρχίες γύρω από τις εκάστοτε πρωτεύουσες. Έρευνες έδειξαν ότι σε σημαντικές αστικές περιοχές οι κάτοικοι δεν έχουν ακούσει ξανά για την εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, και έτσι δεν έχουν ακούσει για την τριπλή αγγελία.

Επομένως, είναι φανερό ότι για να κηρύξουμε στον κόσμο πρέπει να εργαστούμε στις πόλεις.

Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου

Η ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Στις πόλεις υπάρχουν πολλοί πολιτισμοί, εθνικότητες, γλώσσες, και θρησκείες. Συνήθως, κάθε πολιτισμική ομάδα έχει το δικό της «τετράγωνο», τη δική της καθορισμένη περιοχή. Με τον καιρό όμως, στις αστικές περιοχές, όλων των ειδών άνθρωποι μένουν ο ένας δίπλα στον άλλον. Αυτή η πολιτισμική πραγματικότητα δημιουργεί κινδύνους και περιπλέκει καταστάσεις, μπορεί όμως την ίδια στιγμή να προσφέρει σπουδαίες ευκαιρίες για ευαγγελισμό. Οι άνθρωποι είναι πιο ανοικτοί σε νέες ιδέες, και πιο δεκτικοί να ακούσουν για νέες θρησκείες, οι οποίες συχνά υπάρχουν στους πιο παραδοσιακούς πολιτισμούς που βρίσκονται έξω από τις πόλεις. Η πόλη προσφέρει δυνατότητες σε πολλούς ανθρώπους που διαφορετικά μπορεί και να μην είχαν την ευκαιρία να ακούσουν το μήνυμα της εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Διαβάστε Πράξ. 18/1η' 1-28 για να δείτε ένα παράδειγμα του πώς ίδρυσε ο Παύλος εκκλησίες στις πόλεις. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από τις ενέργειες του;

.....

.....

Σ' αυτά τα αστικά κέντρα, υπήρχε ένα μωσαϊκό από πολλές γλώσσες, πολιτισμούς και εθνικότητες, όπως συμβαίνει και με τις πόλεις του σήμερα. Ο Παύλος βρήκε κάποιους ανθρώπους με τους οποίους μπόρεσε να συσχετιστεί. Βρήκε ανθρώπους που συνδέονταν με την Ιουδαϊκή πίστη, Ρωμαίους υπηκόους, και ανθρώπους που ασχολούνταν με την σκηνοποιία, μία τέχνη που γνώριζε και ο ίδιος και χρησιμοποιούσε για βιοποριστικό σκοπό. Ζούσε στο σπίτι ενός ζευγαριού που αργότερα έγιναν ευαγγελιστές. Δίδασκε στη συναγωγή έως ότου τον έδιωξαν, και έπειτα ξεκίνησε μία κατ' οίκον εκκλησία στο σπίτι ενός πιστού. Εκπαίδευσε και ετοίμασε αρκετούς πιστούς, ώστε μετά την αναχώρησή του να μπορεί να ορίσει κάποιους υπευθύνους.

Είναι φανερό ότι ο Παύλος ήξερε πώς να εργαστεί στα πολυπολιτισμικά και θρησκευτικά πλαίσια της πόλης (δείτε επίσης Α' Κορ. 9/θ' 20-23). Ήξερε πώς να προσαρμοστεί στο περιβάλλον στο οποίο βρισκόταν και έμαθε πώς να παρουσιάσει την αλήθεια για να καλύψει καλύτερα τις ανάγκες εκείνων που προσπαθούσε να ευαγγελίσει.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε, είτε μεμονωμένα είτε ως εκκλησία να συναναστραφούμε καλύτερα με την κοινωνία για να την ευαγγελίσουμε;

Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου

ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΕΝΑΓΜΟΥΣ

Όποτε ο Χριστός πήγαινε στην Ιερουσαλήμ, στην Καπερναούμ και σ' άλλες πόλεις, Τον ακολουθούσαν πλήθη αρρώστων και φτωχών. Η καρδιά Του πονούσε για την ανθρωπίνη θλίψη. Στις πόλεις υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι και περισσότερα προβλήματα. Αυτό είναι μία πραγματική πρόκληση για τις εκκλησίες. Αυτοί που μοιράζονται το ευαγγέλιο δεν μπορούν να αγνοήσουν τις ανθρωπίνες ανάγκες γύρω τους και να επικεντρωθούν μόνο στο μήνυμα, επειδή αυτό είναι όνειδος για το μήνυμα. Εάν τα έργα μας είναι δίχως έλεος, χάρη, και ελπίδα – πράγματα τα οποία κηρύττουμε – τότε τα όσα λέμε θα είναι ασήμαντα. Θα είναι ένα ακόμη μήνυμα σαν αυτά που ακούνε τα πλήθη.

Διαβάστε Έξ. 2/β' 23-25, 6/ζ' 5, Ψαλμ. 12/ιβ' 5, Ρωμ. 8/η' 22 και 1ώβ 24/κδ' 12. Τι μήνυμα βρίσκουμε σ' αυτά τα εδάφια για εμάς;

.....
.....
.....
.....
.....

Ο κόσμος μας υποφέρει. Στενάζει κάτω από το βάρος των θλίψεων που προκαλεί η αμαρτία. Κανένας από εμάς δεν μπορεί να ξεφύγει από την σκληρή αυτή πραγματικότητα. Αυτός ο πόνος όμως μας προσφέρει σπουδαίες ευκαιρίες για μαρτυρία. Πρέπει όμως να είμαστε προσεκτικοί. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη διαφορά μεταξύ των κοινωνικών εκδηλώσεων και της συνεχούς υπηρεσίας με την οποία καλύπτονται οι ανάγκες. Υπάρχει διαφορά μεταξύ της εκκλησίας που δίνει φαγητό σε άπορες οικογένειες μία φορά τον χρόνο στις γιορτές, και στο έργο που κάνει μία συγκεκριμένη εκκλησία Αντβεντιστών σε μία μεγάλη πόλη. Τι κάνει αυτή η εκκλησία; Πηγαίνει στο δημοτικό κέντρο που λειτουργεί καθημερινά και φροντίζει ώστε οι άνθρωποι εκεί να μπορούν κάθε μέρα να απολαύσουν ένα πρωινό γεύμα. Και η εκκλησία αυτή δεν είναι μεγάλη. Έχει περίπου εβδομήντα πέντε μέλη που όλοι όμως είναι αφοσιωμένοι να καλύψουν τις ανάγκες των συνανθρώπων τους. Αυτό είναι ένα σπουδαίο έργο, χρειάζεται όμως αφοσίωση και δέσμευση προς εκείνους που έχουν ανάγκη.

Φανταστείτε τι αντίκτυπο θα είχε εάν όλες οι εκκλησίες μας έκαναν κάτι παρόμοιο στις γειτονιές τους, ανταποκρινόμενοι στους στεναγμούς που όλο και αυξάνονται γύρω μας.

Τρίτη 13 Σεπτεμβρίου

ΣΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ

Διαβάστε Ματθ. 13/1γ' 3-9, 18-23. Αν και είναι γνωστή ιστορία, πώς μπορούν τα διδάγματα της να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε καλύτερα, πώς να διακονήσουμε και να μαρτυρήσουμε στις γειτονιές και στις πόλεις;

.....
Αν και η παραβολή λέγεται σε επαρχιακά πλαίσια, είναι πιο σημαντική για την διακονία στις πόλεις, μιας και εκεί υπάρχει μεγαλύτερη ποικιλία «εδάφους» σε σχέση με τις μικρές πόλεις και τις επαρχίες. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο οι ευαγγελιστικές εκστρατείες είναι πιο δύσκολο να γίνουν στις πόλεις από ό,τι στην επαρχία. Οι διαφορετικές συνθήκες εδάφους φέρνουν διαφορετικά αποτελέσματα και αυτό σημαίνει πως πριν ξεκινήσουμε ευαγγελιστικές δραστηριότητες χρειάζεται να μελετήσουμε τις συνθήκες «εδάφους». Εάν μετά από μελέτη, η εκκλησία καταλήξει ότι στη γειτονιά η «καλή γη» είναι περιορισμένη, θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα σχέδιο για την βελτίωση του εδάφους, εξομαλύνοντας τις σκληρές οδούς, αφαιρώντας τις πέτρες, και βγάζοντας τα αγκάθια. Για να είναι ο ευαγγελισμός πετυχημένος, η εκκλησία πρέπει να εργαστεί από πριν προετοιμάζοντας το έδαφος. Αυτό μπορεί να κάνει μεγάλη διαφορά στην αποτελεσματικότητα μίας ευαγγελιστικής εκστρατείας. Στην Α' Κορ. 12/ιβ', Ρωμ. 12/ιβ' και Εφεσ. 4/δ', διαβάζουμε για τα πνευματικά χαρίσματα. Τα χαρίσματα είναι πολλά, αλλά η αποστολή μία. Η παραβολή του σπορέα που αναφέρεται στις συνθήκες τους εδάφους και στον σπόρο, δείχνει την ανάγκη για διάφορα χαρίσματα στην αποστολή στις πόλεις. Στις μεγάλες πόλεις, «πρέπει να έρθουν άνθρωποι με διάφορα χαρίσματα», γράφει η Ε. Χουάιτ. «Νέοι μέθοδοι πρέπει να εισαχθούν. Τα παιδιά του Θεού πρέπει να δουν τις ανάγκες της εποχής στην οποία ζούμε.» Evangelism, σ. 70. Μέσα από το χάρισμα της προφητείας, η Ε. Χουάιτ είδε τι θα ωφελούσε στη διακονία στις πόλεις. Είναι ακόμη πιο αναγκαίο σήμερα να έχουμε ποικιλία προσεγγίσεων και χαρισμάτων σε μία μεγάλη πολύπλευρη στρατηγική. Μία εκστρατεία ή ένα σχέδιο δεν θα πετύχουν πολλά μακροπρόθεσμα. Το μεγάλο εύρος και η δομή της πόλης καταπνίγουν τέτοιου είδους προγράμματα και η μέσα σε λίγες εβδομάδες δεν θα υπάρχει ίχνος ή επιρροή. Πρέπει από πριν να γίνουν περισσότερα.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε εκείνους στους οποίους θέλετε να δώσετε την μαρτυρία σας. Τι άτομα είναι; Τι μπορείτε να κάνετε για να προετοιμάσετε το έδαφος της καρδιάς τους;

Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου

ΚΑΝΤΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Διαβάστε Ιωάν. 15/ε' 12,13, Ιακ. 1/α' 27 και Γαλ. 6/ζ' 2. Τι λένε αυτά τα εδάφια που είναι ιδιαίτερα σημαντικό για κάθε σοβαρή προσέγγιση;

.....
Εξαιτίας του μεγάλου μεγέθους του αστικού πληθυσμού, είναι εύκολο να ξεχάσουμε ότι η πίστη είναι θέμα προσωπικό. Το σημαντικό στην αποστολή στις πόλεις, αλλά και σε οποιοδήποτε άλλο μέρος, είναι οι άνθρωποι να αποκτήσουν μία προσωπική σχέση με τον Χριστό. Στην πλειοψηφία τους εκείνοι που έρχονται στην εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας λένε ότι μεγάλο ρόλο στην απόφασή τους αυτή, έπαιξε η σχέση που είχαν με κάποιον γνωστό τους Αντβεντιστή. Και συχνά οι φιλίες, ιδιαίτερα στα πλαίσια του ευαγγελισμού, περιλαμβάνουν αυτοθυσία και προθυμία υπηρεσίας για το καλό των άλλων. Η καλλιέργεια του εδάφους, η σπορά, η ανάπτυξη των σπόρων για τον θερισμό, λειτουργούν καλύτερα εάν υπάρχει το στοιχείο μίας γερής σχέσης. Πρέπει να μάθουμε πώς να αποκτήσουμε φιλίες, πώς να ακούμε, πώς να αγαπάμε. Εάν αυτά τα στοιχεία είναι απαραίτητα για κάθε προσπάθεια, πόσο μάλλον για την αποστολή στις πόλεις, όπου οι άνθρωποι αισθάνονται μόνοι και ότι κανείς δεν ενδιαφέρεται γι' αυτούς στον αχανή αυτόν πληθυσμό! Σε μικρές κοινότητες μπορούν να πάρουν την μορφή των κατ' οίκον εκκλησιών όπως τις ξέρουμε στην Καινή Διαθήκη (Πράξ. 2/β' 46) ή μπορεί να είναι μικρές ομάδες σε μία μεγαλύτερη συνάθροιση. Σε μία γειτονιά ή σε μία πόλη στα προάστια όπου δεν υπάρχει εκκλησία, και είναι τρεις ή περισσότεροι Αντβεντιστές, μπορεί να οργανωθεί μία μικρή ομάδα και να αρχίσει να λειτουργεί. Αυτή η προσέγγιση είναι σημαντική για την αποστολή στις πόλεις, λόγω της πολυπολιτισμικότητας, της πολυεθνικότητας, της διαφορετικότητας στις γλώσσες και στις κοινωνικοοικονομικές ομάδες που καλούμαστε να προσεγγίσουμε, και συναντάμε ακόμη και στις όχι τόσο μεγάλες πόλεις. Χωρίς τις μικρές ομάδες να στοχεύουν σ' αυτά τα τμήματα, η αποστολή του Χριστού δεν θα ολοκληρωθεί. Η διακονία των μικρών ομάδων είναι αναγκαία επειδή ακριβώς είναι πολύ δύσκολο για τους πιστούς να ακολουθούν τον Ιησού στην πόλη. Υπάρχουν πολλές πιέσεις, πολλοί πειρασμοί και επαφές με άλλα δόγματα και ιδεολογίες. Ορισμένοι πιστοί ενδίδουν στις πιέσεις και φεύγουν από την εκκλησία, ενώ άλλοι αναπτύσσουν ένα σκληρό κέλυφος για να προστατέψουν τα αισθήματά τους και γίνονται σκληροί στους τριγύρω ανθρώπους

που έχουν την ανάγκη για μία στοργική εκπροσώπηση του Ιησού.

Πέμπτη 15 Σεπτεμβρίου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ

Κανείς δεν λέει πως ο ευαγγελισμός και η υπηρεσία είναι εύκολα πράγματα. Είναι γεγονός ότι δεν είναι. Οι άνθρωποι είναι από τη φύση τους σαρκικοί. Όπως είπε ο Παύλος για τον εαυτό του: «διότι εξεύρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός· εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν» (Ρωμ. 7/ζ' 14). Αν ο Παύλος το λέει αυτό, τι γίνεται με εκείνους που δεν γνωρίζουν τον Κύριο και βίωσαν την μεταμορφωτική δύναμη του Ιησού; Επιπλέον, οι πόλεις ανέκαθεν ήταν γνωστές για την κακή επιρροή τους στους ανθρώπους. Οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τόσους πειρασμούς που ο εχθρός της ψυχής τους χρησιμοποιεί για να τους κρατήσει δέσμιους στην αμαρτία και στον κόσμο. Γι' αυτό, η αποστολή στις πόλεις δεν είναι εύκολη, αλλά είναι κάτι που πρέπει να γίνει, και ως εκκλησία, πιστοί στην κλήση μας, πρέπει να το κάνουμε.

Τι λένε αυτά τα εδάφια για τη σημασία του ευαγγελισμού γενικά;

Β' Πέτρ. 3/γ' 9.....

Α' Τιμ. 2/β' 4.....

Σύμφωνα με τον Λόγο, ο θάνατος του Χριστού είναι για όλη την ανθρωπότητα, από τον Αδάμ και την Εύα, μέχρι και όλους τους ανθρώπους που ακολούθησαν. Συμπεριλαμβάνονται λοιπόν και τα ατελείωτα πλήθη που ζουν σε σπουδαία μητροπολιτικά κέντρα του κόσμου. Χρειάζονται να ακούσουν τις σπουδαίες αλήθειες που μας είναι τόσο προσφιλείς και αγαπημένες.

«Το μήνυμα του Θεού δεν έχει αλλάξει. Το έργο στις πόλεις είναι το αναγκαίο έργο της εποχής. Εάν το έργο στις πόλεις γίνει όπως ο Θεός θα το έκανε, το αποτέλεσμα θα είναι το ξεκίνημα ενός ισχυρού κινήματος που ακόμη δεν έχουμε δει.» Ε. Χουάιτ, Medical Ministry, σ. 304.

Η κλήση για ευαγγελισμό στις πόλεις είναι προσωπική. Είναι μία κλήση για ουσιαστικότερη εμπειρία με τον Χριστό, για ειλικρινή δι-αμεσολάβηση, για σχεδιασμό και εφαρμογή. Βασίζεται ολοκληρω-τικά στην αναζωπύρωση και στην μεταρρύθμιση που πρόκειται να γίνει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ρωμ. 10/ι' 14,15. Τα λόγια αυτά, βρίσκουν ε-φαρμογή σε όλους εμάς που ισχυριζόμαστε ότι είμαστε ακόλουθοι του Χριστού; Πώς μπορούμε να γίνουμε πιο δραστήριοι στη διακο-νία και στον ευαγγελισμό, ανεξαρτήτου του πού ζούμε;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ένας Αντβεντιστής ειδικός στις διακονίες στις πόλεις έκανε μία μελέτη στα άρθρα της Ε. Χουάιτ και στις συμβουλές της σχετικά με το εάν πρέπει να κατοικούμε στις πόλεις. Από τα 107 άρθρα, τα 24 εμπειρείχαν οδηγίες για την ζωή ή την ίδρυση ιδρυμάτων έξω από τις πόλεις. Τα 75 όμως άρθρα εμπειρείχαν συμβουλές για τη ζωή μέσα στις πόλεις και για την προσέγγιση ανθρώπων σ' αυτές. Τα υπόλοιπα 8 άρθρα της ήταν ουδέτερα. Ένας εκκλησιαστικός ιστορικός αναφερόμενος περιληπτικά στις συμβουλές της Ε. Χουάιτ σχετικά με το έργο στις πόλεις, συμπέρανε πως κατά κύριο λόγο όσον αφορά τα ιδρύματα συμβούλευε να βρίσκονται εκτός πόλεως, σχετικά όμως με το έργο της τοπικής εκκλησίας, τόνιζε πως το έργο έπρεπε να γίνεται μέσα στην πόλη. Ποια είναι τα σχέδια της εκκλησίας σας για την αποστολή στις πόλεις; Πού βρίσκεται η τοπική σας εκκλησία σε σχέση με την πλησιέστερη μεγάλη πόλη της περιοχής σας; Καμία εκκλησία δεν πρέπει να πιστέψει πως η αποστολή στις πόλεις δεν την αφορά. Κάθε συνάθροιση των Αντβεντιστών πρέπει να συμβάλλει σ' αυτόν τον πολύ σημαντικό ιεραποστολικό στόχο. Εστιάζοντας μόνο σε άλλες περιοχές, αγνοώντας τις πόλεις, δεν εκτελούμε την αποστολή που μας ανέθεσε ο Ιησούς.

«Γιατί δεν μένουν σ' αυτές τις πόλεις οι οικογένειες που γνωρίζουν την αλήθεια;... Θα υπάρξουν εργάτες που θα μετακομίσουν... στις πόλεις... που θα αφήσουν το φως που τους έδωσε ο Θεός να λάμψει στους άλλους.» Ε. Χουάιτ, *Advent Review and Sabbath Herald*, 29 Σεπτεμβρίου 1981.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Σκεφτείτε το υπέροχο μήνυμα που μας έχει δοθεί. Σκεφτείτε την ελπίδα που έχουμε, την υπόσχεση για μία καλύτερη ζωή τώρα, και για μία σπουδαία ελπίδα στην αιωνιότητα. Ποια είναι ορισμένα από τα αγαπημένα σας εδάφια που δείχνουν την ελπίδα που έχουμε στον Ιησού;
2. Προσπαθήστε να φανταστείτε πώς είναι να μην έχουμε καμία ελπίδα, να ζούμε με όλες τις δοκιμασίες και τις θλίψεις και στο τέλος απλώς να πεθάνουμε. Αυτό είναι κάτι που πιστεύουν οι περισσότεροι από αυτούς που κατοικούν στις πόλεις. Πώς μπορούμε να μάθουμε να αγαπάμε τους ανθρώπους και να είμαστε πρόθυμοι να τους προσεγγίσουμε εκεί που είναι, όπου κι αν ζούνε;